

For saadant Bjærgelav, der skal forestaaes af en eller flere Forbjærgere, forsynede med fornøden Fuldmagt til at optræde paa Lavets Vegne, skal der udfærdiges en Vedtægt. Forflag til denne udarbejdes af Politimesteren. Vedtagten forelægges Amtmanden og for Købstæders Vedkommende Justitsministeriet til Stadsfæstelse; den skal indeholde Reglerne angaaende Udgangen til Bjærgelavet, Valget af Forbjærgere, Omgangen ved Udtagelse af Mandskab og Materiel til det enkelte Bjærgeforetagende, det Materiel, der staar til Raadighed, samt Bjærgelønnens Fordeling. I Bjærgelavet kan kun optages Mænd, der fyldestgøre de ovenfor angivne Betingelser, ligesom enhver i Distriktet bosat Mand, der er i Besiddelse af samme, har Ret til at optages i Lavet; Enken efter et afdød Medlem har Ret til at forblive Deltager i Lavet, naar hun for sig stiller en Mand med de fornødne Kvalifikationer. Spørgsmaalet om, hvor vidt nogen er berettiget til at optages i Lavet eller har mistet nogen af de for Optagelsen foreskrevne Betingelser og dermed Retten til at forblive i Lavet, afgøres i Tvivlstilfælde af Amtmanden, for Købstæders Vedkommende af Politimesteren. Paa de private Forstrande kunne saadanne Bjærgelav kun oprettes, for saa vidt det af Justitsministeriet findes fornødent, med Forbehold af Forstrandsejernes Ret til med egne Folk at bjærge og opbevare det løst paa deres Forstrand fra Havet uden levende Folks Medhjælp opdrevne Stykgods eller Brag.

Hvor Bjærgelav er oprettet, tilkommer og paahviler det Lavet at besørge al Bjærgning af Skib og dertil hørende Ladning, som ved Vistand, der ydes fra Land, finder Sted paa Kyststrækningen i det paagældende Distrikt, dog at det er en Skipper, hvis Skib er kommet paa Grund, tilladt at benytte enhver tilstedekomende Hjælp til at bringe Skibet flot. Finder den, der leder Bjærgningen, at Stedets Bjærgelav ikke er tilstrækkeligt, og at yderligere Hjælp andersteds fra maa tilkaldes, ere Bjærgelav i de tilgrænsende Distrikter pligtige at yde en saadan Hjælp, naar Politimesteren paa det Sted, hvor Bjærgningen sker, mener, at der er Grund til at forlange den.

Bjærgelavets fornævnte Ret og Forpligtelse omfatter ogsaa Hjælp, der behøves fra Land til Bjærgning, foretagen fra Søen. Med Hensyn til Bjærgelavets Vederlag for den ydede Hjælp forholdes i fornødent Fald efter Reglerne i Sølovens § 228 jfr. § 229. Under Bjærgning hører ikke Vistand til bjærget Skib, som er bragt i Havn eller paa anden Maade i Sikkerhed.

Bjærgning af løst Gods, Brag eller Bragstykker, der inddrive paa Forstranden, tilkommer alene Strandfogden, naar Værdien skønnes ikke at overstige 500 Kr. (§ 2, Stykke 3). Hvor et fra en tidligere Strandning hidrørende Brag eller Dele af samme drive i Land, og Ejeren af det i Land drevne eller en Repræsentant for ham er til Stede og har legitimeret sig, har Strandfogden dog intet dermed at stifte, medmindre hans Vistand begæres.

Hvor Bjærgelav ikke findes, eller hvor der ikke raades over de til Bjærgningens tilbørlige Udførelse fornødne Kræfter, antager Politiet den fornødne Vistand til de Bjærgninger, der ledes af samme. Hvis Omkostningerne herved ikke dækkes af Bjærgningsmassen, udredes det manglende af Statskassen. Politiet er derhos berettiget til at fordrø, at Baade og Redskaber, som Ejeren ikke selv benytter, stilles til Raadighed ved Bjærgningen mod Erstatning, der fastsættes og udredes efter Reglerne i § 3, sidste Stykke.

§ 5.

Med Hensyn til Ansættelse af Strandingskommissionærer og det dem tilkommende Vederlag har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, særligt Frdg. af 2den Dec. 1825.